

73. møde

Fredag den 28. marts 2003 kl. 10.00

Dagsorden

1) Første behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om finansiel virksomhed.
Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 12/3 2003).

2) Første behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.
Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 12/3 2003).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 181:

Forslag til lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.
Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 12/3 2003).

4) Første behandling af lovforslag nr. L 178:

Forslag til lov om Forbrugerforum.
Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 12/3 2003).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om forbrugerklager (forbrugerklageloven).
Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 12/3 2003).

6) Første behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelsen af De Europæiske Fællesskabers retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande. (Skærpelse af eksportkontrollen med udførslen af produkter med både civil og militær anvendelse (dual use-produkter)).
Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 12/3 2003).

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Medlemmer af Folketinget Villy Søvnald (SF), Margrete Auken (SF), Aage Frandsen (SF), Jørn Jespersen (SF) og Holger K. Nielsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fremtidig humanitær bistand finansieret ved gradvis nedlæggelse af hjemmeværnet.
(Beslutningsforslag nr. B 128).

Medlemmer af Folketinget Søren Søndergaard (EL) og Holger K. Nielsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren og justitsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om den tidligere irakiske hærchefs flugt fra Danmark, om hans aktiviteter siden flugten samt om forbindelser til udenlandske magter?«
(Forespørgsel nr. F 56).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 176:

Forslag til lov om finansiel virksomhed.
Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 12/3 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sven Buhrkall (V):

Lad mig starte med at sige, at alene ved at se på omfanget af lovforslaget står det jo lysende klart, at vi har at gøre med en sektor, som er gennemreguleret. Det siger jeg bestemt ikke med nogen beklagelse, faktisk tværtimod.

For et velfungerende kapitalmarked har ikke kun betydning for markedet selv og så de virksomheder, som udbyder de finansielle produkter, men det har betydning for hele samfundet. Det har en stor betydning, at vi kan kanalisere samfundets opsparring over til vækstcentrene på en effektiv og gennemskuelig måde. Det har betydning for renteniveauet, og det har betydning for samfundets vækst. Tilsvarende har det også stor betydning, at man gennem forsikringer og andre finansielle instrumenter kan nedsætte risikoen og så åbne op for nye værdiskabende aktiviteter.

Selve lovforslaget består af en sammenskrivning af den eksisterende sektors specifikke lovgivning, og så er der kommet nogle ændringer ind på en række områder. Sammenskrivningen skal sikre en højere grad af konsistens i lovgivningen, og den skal sikre, at ens produkter bliver behandlet ens, uanset hvem der står som udbyder.

Venstre bifalder en sådan harmonisering af den finansielle lovgivning og anser det som en naturlig konsekvens af den øgede integration af de finansielle markeder.

Sammenskrivning giver også et godt udgangspunkt for at finde nye indsatsområder med henblik på regelforenkling og gennemførelse af administrative lettelser.

Venstre lægger vægt på, at arbejdet kan fortsætte med inddragelse af de berørte organisationer, sådan at vi får udpeget nye indsatsområder for regelforenklingen.

Selv om udgangspunktet er, at der på de fleste områder ikke sker de store ændringer i den eksisterende sektors specifikke lovgivning, er der dog tale om en række vigtige justeringer. Således indeholder lovforslaget f.eks. en ønskelig revision og forenkling af reglerne om ledelsens andre hverv samt om spekulationsforbuddet. Tilsvarende sker der en mere hensigtsmæssig administrativ adgang til at videregive kundeoplysninger til brug for varetagelse af opgaver inden for forsikringskoncerner.

Tilsynet får i lovforslaget udvidede beføjelser, der i omfang og karakter må betragtes som væ-

rende afbalancerede. Beskyttelsen af indskyderens midler vægter i den forbindelse tungt, og tilsvarende må danske regler være tilknyttet de internationale standarder på området. Det har betydning for den rating, som danske pengeinstitutter kan opnå.

KI, 10.05

På den anden side er det helt afgørende, at man skelner skarpt mellem ledelsespligten og tilsynspligten, og for at gøre det helt klart, er det alene bestyrelsen og direktionen i den pågældende institution, der har ledelsesretten og dermed ledelsespligten. Den tilkommer ikke tilsynet. Og det er Venstres opfattelse, at lovforslaget har fundet en fornuftig og gennemtænkt balance på dette område.

Et sidste punkt, jeg godt vil kommentere, er de forskellige ændringer, der sker med hensyn til solvens og kapitalkrav. På enkelte områder slækkes kravene, bl.a. på realkreditområdet, mens der på forsikringssiden sker en skærpelse i kraft af et EF-direktiv; det er de særlige bonus-hensættelser. Der kan være behov for at se på disse forhold mere detaljeret i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Med disse ord skal Venstre anbefale lovforslaget.

Frode Sørensen (S):

Med det her forslag ønsker regeringen at sammenskrive de nuværende syv love på det finansielle område til to, nemlig her L 176 og lidt senere skal vi behandle L 177. Jeg må sige, at vi vel nok behandler det papirmæssigt mest omfattende lovforslag i mands minde, når vi måske lige ser bort fra finansloven, men det er jo ikke, fordi der bliver gennemført betydelige ændringer i selve den finansielle lovgivnings indhold. Lovforslagets hovedtese, som jeg ser det, er, at identiske forhold skal behandles ens, uanset hvilken type finansiell virksomhed der tales om.

På nogle områder er der dog tale om nogle konkrete ændringer i forhold til den gældende finansielle lovgivning, og jeg skal kommentere et par af dem.

Forslaget udstikker rammer for, at kravene i lovgivningen er forenelige med den voksende grad af elektronisk information og arkivering. Det synes jeg er meget, meget fornuftigt.

Kapitalkravet til realkreditinstitutter reduceres fra 150 mio. kr. til 8 mio. euro. Det er altså godt og vel en halvering. Realkreditrådet fremfører i deres høringssvar betænkeligheder ved denne reduktion. Man lægger nemlig af hensyn

til obligationsmarkedet vægt på at beholde den høje grænse.

Jeg kan godt se harmoniseringen i forbindelse med, at startkapitalkravet til bankerne ændres fra de 5 mio. euro til 8 mio. euro. Men det skal jo ikke alene være harmoniseringer, i allerhøjeste grad skal der også være tale om tillid, og i det her tilfælde tillid til obligationsmarkedet. Men måske vil ministeren senere kommentere specielt det, som Realkreditrådet har fremført.

Kapitel 6 omhandler god skik og kontraktforhold. Vi kan jo sikkert alle sammen være enige om, at god skik er godt, også i den finansielle sektor, og derfor vil jeg godt spørge ministeren, hvorfor han ikke kan tilgodese Forbrugerombudsmandens ønsker om, at grundlæggende og basale regler fastsættes i lovform og ikke i bekendtgørelsesform. Jeg har også set ministeriets kommentarer til Forbrugerombudsmandens ønske om, at kautionsregler, som gælder for pengeinstitutter, også skal gælde for realkreditinstitutter. Men jeg vil sige, at jeg faktisk er enig med ministeriet.

Men når det er sådan, at et realkreditinstitut ikke må medvirke til at yde lån mod kaution, hvor kautionsforpligtelsen står i misforhold til kautionistens økonomi, så er mit spørgsmål: Hvorfor må et pengeinstitut give lån mod kaution, der står i misforhold til kautionistens økonomi? For mig at se er det ikke helt logisk.

Videregivelse af fortrolige oplysninger er på ny til debat, og det er mit håb, at vi kan finde en afbalanceret tekst, som giver den finansielle sektor mulighed for at foretage en samlet vurdering af virksomhedernes engagement og risikoprofil i forbindelse med videregivelse af fortrolige oplysninger inden for samme koncern, uden at det medfører de betænkeligheder, som eksempelvis Håndværkerrådet påpeger, at det her kunne være med til at øge koncentrationen i den danske pengesektor til skade for konkurrencen og til skade for priserne.

Så vil jeg godt lige hæfte mig lidt ved lov om forsikringshensættelse, der sætter grænser for, hvor stor en del af basiskapitalen der kan udgøres af særlige hensættelser. I § 272 ændres de nu gældende regler med, at disse hensættelser kan udgøre fem sjettedele af lovens krav til kapital, til to tredjedele. Den reduktion kan altså være problematisk for de hastigt voksende arbejdsmarkedspensionsselskaber, der oprettes som led i overenskomsterne. De selskaber kan eksempelvis ikke som livsforsikringsselskaber få tilført fremmed aktiekapital. De skal selv klare den for-

nødne basiskapital, og det bliver sværere, når den maksimale grænse nedsættes. Det vil jeg egentlig også godt have ministerens kommentar til.

Så foreslår ministeren, at der gøres op med reglerne for god ledelse og spekulation; de skal være enklere. Vi er tilfredse med, at der tages fat på det vigtige område i den finansielle lovgivning.

Kl. 10.10

Til sidst: At Finanstilsynet skal have lov til at kræve en uduelig direktør afsat, har vi også en positiv holdning til, selvfølgelig også set i lyset af, at det vil være muligt at prøve det her i Det Finansielle Virksomhedsråd, og hvis det ønskes yderligere også i Erhvervsankenævnet.

Så i modsætning til økonomi- og erhvervsministeren tvivler vi på, at virksomhedernes administrative byrder i sig selv bliver mindre, blot fordi syv forslag bliver til to. Men der skal ikke herske tvivl om, at Socialdemokratiet ser positivt på hovedformålet i at samle lovgivningen under én hat.

Som nævnt ser vi positivt på sammenlægningerne. Der er delelementer, som vi skal have kigget på i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Og selvfølgelig vil jeg også erkende, at der på grund af det store omfang kan være et enkelt afsnit, som er forbigået min opmærksomhed.

Vi ser frem til et godt og positivt udvalgsarbejde.

Colette L. Brix (DF):

Dansk Folkeparti ønsker at minimere regeljunglen, derfor kan vi støtte initiativer, der går i retning af regelminimering og oprydning.

Med dette lovforslag tages der helt bestemt et skridt i den rigtige retning. At man lægger syv love sammen i én fælles lov om finansiell virksomhed, betyder dog stadig, at vi her sidder med et meget omfattende lovforslag, faktisk et af danmarkshistoriens største lovkomplekser. Fremsættelsen er gået hurtigt, og høringsstiden har været meget kort, hvilket mange høringspartier også har bemærket. Og det må give anledning til eftertanke.

Nu ser jeg, at regeringen lover, at lovforslaget er i fase 1 i en løbende udvikling, og man har erklæret allerede nu, at man i tæt samarbejde med de finansielle brancheorganisationer vil arbejde videre. Det vil Dansk Folkeparti sikre at regeringen får fulgt op på som lovet.

En af hensigterne i forslaget er, at ens ydelser fremover behandles ens, uanset hvilken finan-

siel virksomhed der udbyder den pågældende ydelse, at man på den måde får en lovgivning, der er bedre i takt med tiden, hvor brancheglidningen på området har været meget markant. At en bank ikke længere bare er en bank, er et initiativ, som Dansk Folkeparti kan bakke utvetydigt op om.

I det lovforslag, der blev sendt til høring, havde man taget en meget vidtgående ændring med. Man ville tillade, at to virksomheder, der begge hører under samme koncern, skulle kunne udveksle fortrolige oplysninger om en erhvervskunde uden at have fået kundens tilladelse først.

Nu har jeg noteret mig, at man har taget ændringerne ud som følge af tvivl om, hvorvidt de foreslåede paragraffer kan have afgrænsningsproblemer med persondataloven. Men ministeren har i forbindelse med fremsættelsen erklæret, at man fortsat vil arbejde på at få reglerne med i tæt samarbejde med Datatilsynet, der pegede på problematikken.

Her må jeg gøre det helt klart som ordfører på området, at Dansk Folkeparti under ingen omstændigheder vil støtte et sådant tiltag. Det vil stille specielt små og mellemstore virksomheder dårligere, og argumentet om, at man på den måde skulle kunne yde bedre og mere professionel rådgivning fra de finansielle virksomheder, kan vi ikke få øje på. En sælger skal ikke bare automatisk få adgang til fortrolige oplysninger, uanset om han er med i en koncern, eller han ikke er.

I forslaget har man ligeledes foreslået at ændre på Finanstilsynets beføjelser, således at de fremover i grelle tilfælde vil kunne afsætte direktøren i en finansiell virksomhed. Baggrunden for initiativet er, at man på den måde kommer bedre i harmoni med de anbefalinger, som IAIS og CESR er kommet med.

Dansk Folkeparti lægger i spørgsmålet vægt på, at en direktør ikke bare kan afsættes uden at have appelmuligheder. Og jeg har med tilfredshed noteret mig, at der er appelmuligheder for den ansatte, hvis bestyrelsen ikke er enig, først i Det Finansielle Virksomhedsråd og derefter i Erhvervsankenævnet. Ligeledes er Dansk Folkeparti opmærksom på, at situationen er meget tænkt, da beføjelsen skal ses som en allersidste udvej. På baggrund af disse overvejelser kan Dansk Folkeparti godt tilslutte sig dette.

Alt i alt vil Dansk Folkeparti tilslutte sig forslaget, som det nu ligger; den del af forslaget, vi ikke kunne tilslutte os, er taget ud.

Men fremsættelsen har været meget hurtigt, og derfor skal det videre arbejde med at forenkle loven i gang nu, for ellers har den måde, fremsættelsen er sket på, været betænkelig.

Kl. 10.15

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg er for så vidt enig med fru Colette Brix i de betragtninger om det betænkelige i bare sådan at lade følsomme oplysninger bevæge sig på tværs i koncernerne, for det kan, som fru Colette Brix meget rigtigt siger, mindre virksomheder i nogle sammenhænge føle sig utrygge ved, og der kan være problemer i forhold til persondatalovgivningen, der gør det vanskeligt. Derfor er det også noget, der i hvert fald foreløbig ikke er medtaget i lovforslaget.

På den anden side vil jeg godt spørge fru Colette Brix, om fru Colette L. Brix ikke er enig med mig i, at der også vil være fordele for mindre virksomheder i, at man som kunde i en finansiell virksomhed, der er en del af en finansiell koncern, kan få sine forretninger klaret et sted og på en gang, i stedet for at man skal gå fra det ene selskab til det andet i forskellige finansielle anliggender. Derfor ville det være rigtigt, at vi hen over sommeren overvejede mulighederne for at finde en balance, så man på den ene side kan udveksle sådanne fortrolige oplysninger, så det bliver mere enkel kundebehandling, der bliver tale om, men på den anden side ikke lader det ske på en sådan måde, at de små virksomheder kan føle sig utrygge ved det.

(Kort bemærkning).

Colette L. Brix (DF):

Jeg vil give hr. Lars Barfoed ret. Det er da noget, vi kan arbejde med hen over sommeren. Vi ser på det som sikkerhed for virksomhederne.

Der kan da ikke være noget galt i, at man lige ringer op og spørger den pågældende: Er du indstillet på, at vi skal bruge de her oplysninger? Så siger du ja eller nej. Jeg kan ikke se, at det er så besværligt.

Jeg kan godt forstå, at det med tiden i dag er vanskeligt, og jeg ved også godt, at de finansielle virksomheder synes, at det kunne være en god idé, og at deres sager bliver behandlet hurtigere.

Alt andet lige er sikkerheden meget vigtig. Det kommer jo også an på, hvem det er, der sidder i den anden ende, og det ved hr. Lars Barfoed jo også udmærket. Jeg er da sikker på, at alle

vil behandle de forskellige oplysninger så fortløbet som overhovedet muligt. Jeg siger bare, at sikkerheden vejer tungest. I hvert fald hos os.

Formanden:

Hr. Lars Barfoed som ordfører.

Lars Barfoed (KF):

Den finansielle sektor bliver mere og mere integreret. Det sker dels gennem koncerndannelser og dels gennem forskellige former for samarbejde mellem forskellige typer af finansiell virksomhed.

Det vil sige, at der er et mere og mere tæt samarbejde på den ene eller den anden måde og mere og mere komplekse sammenhængende ejerstrukturer mellem pengeinstitutter, realkreditinstitutter, børsrådgivningselskaber, forsikringselskaber osv. Derfor er det helt naturligt, at man, som tilfældet nu er med det lovforslag, vi behandler, forsøger at samle reglerne om finansielle virksomheder i en samlet lovgivning.

Det er jo i forvejen sådan i de forskellige finansielle love, at man har ensartede bestemmelser, og det betyder rent praktisk, at man ofte, når man skal ændre regler for finansielle virksomheder, må lave ensartede regelændringer i flere forskellige love på en gang. Derfor er det en forenkling, at reglerne nu bliver samlet i en fælles lov.

Sådan en lov skal selvfølgelig samtidig tage hensyn til, at der på den ene side altså er tale om en mere og mere integreret finansiell sektor, men at der på den anden side også stadig væk er tale om meget forskellige virksomheder lige fra små, lokale andelskasser til store internationale finanskonglomerater, og at det skal falde ind under den samme lovgivning, men det synes jeg egentlig er lykkedes ganske godt med det lovforslag, der er fremsat her.

Det er et meget omfattende lovforslag, men det er i virkeligheden en forenkling, der er tale om; en forenkling, som også vil betyde, at der i de ændringer, der skal ske i den finansielle lovgivning løbende hen over årene, vil være tale om en betydelig mere enkel måde at gennemføre regelændringer på, når det kun er én lov, reglerne skal ændres i.

Der er dog stadig væk en særlig realkreditlov. Den skal vi behandle om lidt. Der er meget, der taler for, at man også havde samlet de sidste regler om realkredit i lov om finansiell virksomhed. Men der har været nogle særlige hensyn til den internationale rating af realkreditinstitutterne,

der har gjort, at man har fastholdt en særlig lovgivning om realkrediten og realkreditobligationerne. Om det så på det meget lange sigt stadig væk skal være sådan kan diskuteres, men jeg synes, det er fornuftigt, at vi i hvert fald her og nu gennemfører det med den struktur, der er lagt op til.

KI. 10.20

Der er flere hensyn, der skal tages, som er vigtige for os i Det Konservative Folkeparti, i en finansiell lovgivning.

For det første skal danske finansielle virksomheder være konkurrencedygtige og kunne fungere effektivt i den mere og mere internationalt prægede konkurrence, som finansielle virksomheder er udsat for. For det andet skal loven også sikre en fornuftig kundebeskyttelse og sikre, at tingene foregår så gennemskueligt som muligt for kunderne. Endelig skal lovgivningen sikre en generel tillid til den danske finansielle sektors robusthed.

Der er i det meget omfattende lovforslag selvfølgelig mange enkeltelementer, som man kunne komme ind på, men det tillader tiden ikke. Et væsentligt overordnet tema for os Konservative har været, at det er vigtigt, at Finanstilsynets virksomhed afgrænses sådan, at det står klart, at Finanstilsynet ikke skal lede landets finansielle virksomheder. Finanstilsynet skal føre tilsyn og kontrol, men det er i sidste ende direktion og bestyrelse i finansielle virksomheder, der har ansvar for ledelsen.

Det har været afgørende i afgrænsningen af den bestemmelse, som er ny, hvorefter Finanstilsynet kan pålægge bestyrelsen af afsætte direktionen, selvfølgelig i helt særlige tilfælde. Der er det vigtigt, at det i sidste ende er bestyrelsen, der operationelt foretager det sidste skridt, nemlig at skride til en afskedigelse af direktionen, men at det ikke er tilsynet, der direkte gør det, for så ville man give tilsynet et ledelsesansvar.

Den hårfine afgrænsning er ganske afgørende for os Konservative. Offentlige virksomheder skal ikke lede danske finansielle virksomheder; de skal ledes som andre virksomheder af en bestyrelse og en direktion.

Det Konservative Folkeparti kan støtte lovforslaget, men vi vil selvfølgelig også tilsige en konstruktiv deltagelse i udvalgsarbejdet. Der er jo kommet ganske mange bemærkninger i høringsprocessen, mange af dem er også mere tekniske, og dem vil vi selvfølgelig bidrage til at få vendt på en konstruktiv måde under det kommende udvalgsarbejde.

Formanden:

Fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Det er jo et meget omfattende lovforslag. Jeg tror, at lovforslaget er på 500 sider. Jeg kan ikke undlade at bemærke, at jeg i hvert fald nærer en vis bekymring for det, vi kalder lov kvaliteten i Folketinget. Det er relativt kort tid, vi har tilbage af denne folketingssamling, og hvis forslaget forventes at blive gjort færdigt her i år, skal udvalget have meget travlt, ikke mindst dem, der skal svare på spørgsmål fra udvalget. Spørgsmålet er, om det er klogt at gøre det i sådan en hast.

Det er syv love, der er skrevet sammen. Det er en fortsættelse af en proces, som i virkeligheden er meget vidtrækkende og dermed også stiller Folketingets partier over for et kæmpe detektivarbejde for at finde ud af, hvad der i virkeligheden sker, når man sammenskriver så mange love.

Regeringen argumenterer for, at der er forenklinger. Nu er forenklinger ikke bare et spørgsmål om antal paragraffer. Det kunne være rart at få en liste over de konkrete forenklinger, der er kommet med, for det er jo netop, når man forenkler nogle ting, at der kan ske nogle indholdsmæssige ændringer af det regelsæt, der er gældende, og som vi som lovgivende forsamling må være optaget af at have et overblik over, når vi skal stemme om sådan en kæmpe stor lov.

Så har jeg noteret, at der er ret mange bemyndigelser til ministeren. Jeg synes, at man bør overveje, om de bemyndigelser er berettigede i dette omfang og i de tilfælde, hvor de er gjort gældende. Det bidrager jo også til at vanskeliggøre overblikket over de reelle ændringer, der faktisk kommer til at ske ved en sammenskrivning af syv love.

Jeg kunne godt have ønsket mig, at så omfattende et lovkompleks havde bygget på en række udredninger som f.eks. det udredningsarbejde, Finanstilsynet har gjort omkring regler for ledelse og spekulation, for det giver Folketinget en helt anden mulighed for at vurdere det, der så kommer til at stå i en lovgivning.

Der er også ændringer, som er åbenbare. Jeg vil bare pege på en, og det er ændringerne til kapitalkravet for realkreditinstitutter. Den ændring er Det Radikale Venstre meget forbeholdent over for. Det er vi ud fra den opfattelse, at godt nok er der en internationalisering og en harmonisering – det er for så vidt i orden – men de danske realkreditinstitutter fungerer anderle-

des end den måde, man finansierer ejerboliger på i andre lande.

Kl. 10.25

Derfor er der også berettiget forventning om, at vi gør os særlige anstrengelser i Danmark for at bevare det, vi kalder de guldrandede papirer, realkreditobligationerne. Der mener vi ikke, at direktivet, som det her følger, berettiger til, at man kan gøre det. Det er ikke en nødvendighed.

Endelig vil jeg sige, at kapitalkravet til gengæld i realiteten er blevet øget på et andet område. Hr. Frode Sørensen var inde på det. Det er et område, som har med pensionskasser, pensionsinstitutter, at gøre, som har været et meget konkret problem under den sidste regering i forbindelse med aktiekursfald bl.a. Det mener vi er meget betænkeligt, og det fremgår ikke engang af lovforslaget og heller ikke af bemærkningerne, at der sker en realitetsændring her. Det synes jeg er bemærkelsesværdigt.

Der har været fortolket tidligere, at bonus-sættelserne for pensionskasserne kan bruges til at tilgodese kapitalkravene, og der har vi hidtil fortolket det på den måde, at det kan dække op til fem sjettedele af lovens krav om kapitalgrundlag. Nu fremgår det af bemærkningerne til § 272, at det nu skal være to tredjedele. Det er en temmelig stor stramning, og det i en periode, hvor der er mange pensionskasser, der er under stærk opbygning, hvorved kravet øges til deres kapitalgrundlag.

Jeg tænker især på pensionskasser, som ejes af medlemmerne, og som ikke er kommercielle i den forstand, som forsikrings-selskaber ellers er det, det vil sige, at ejeren og mulige aktionærer ikke skal have noget udbytte. Derfor bliver vi nødt til at bore i det her spørgsmål, for ellers forventer jeg, at der bliver problemer inden for en relativt kort periode.

Til sidst skal jeg sige, at det her kæmpe lovkompleks, som jo faktisk ændrer mange ting for de finansielle institutter, kræver, at bekendtgørelserne kommer ud, før man egentlig ved, hvor man er henne. Derfor bør sådan en ikrafttrædelse med så kæmpe store lovsammenskrivninger afhænge af, hvornår bekendtgørelserne kan komme ud – og det er ikke noget, jeg har fundet på i dag; det er noget jeg også som minister selv prøvede at skabe en virksomhedskultur om. Det er en appel til ministeren om ikke alene at sætte meget stærk kraft på ministeriet i udarbejdelse af bekendtgørelse, men også overveje, om ikrafttrædelsestidspunktet er det rigtige.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Den finansielle sektor har afgørende betydning for samfundsøkonomien, virksomhederne og for den enkelte borger. Det giver selvfølgelig denne her sektor stor magt; en magt, som i Danmark er koncentreret på ganske få hænder.

Koncentrationen i pengesektoren har udviklet sig til at være en af de højeste i EU. En situation, der ikke bare giver meget magt til meget få mennesker, men også udnyttes til at tjene ekstra mange penge i forhold til de andre lande. Den danske pengesektors indtjening ligger nemlig ligesom i andre lande med høj koncentration i den høje ende i EU.

Det har dog ikke stillet tørsten efter mere for tjeneste. På det seneste har vi set, hvordan ønsket om at tjene endnu flere penge truer dankortets eksistens i den udgave, vi kender det i dag.

Der kunne altså være god grund til at diskutere, hvordan vi kunne opbygge en finansiel sektor, hvor hensynet til samfundsmæssige interesser i at opbygge et samfund baseret på bæredygtighed og hensynet til forbrugerne og demokratiet stod i centrum.

Det handler det her forslag ikke om – slet ikke. Den påståede hensigt er i stedet for forenkling, regelsanering og regelmodernisering. Men desværre er det lidt uklart, hvem det bliver mere enkelt for.

Det er rigtigt, at der kommer færre paragrafer, og det er også rigtigt, at det bliver nemmere at sammenligne de enkelte områder inden for den finansielle sektor. Det er selvfølgelig fint.

Til gengæld bliver det mere uoverskueligt at få et overblik over den lovgivning, der gælder inden for det enkelte område. Jeg synes ikke, at det her lovforslag giver større klarhed over og enkelhed på det finansielle område hverken set fra kunders eller fra virksomhedernes synsvinkel.

Enhedslisten er enig i Forbrugerombudsmandens kritik af, at der ikke fastlægges klare lovregler på området for god skik og kontraktforhold. Og vi er enige i, at de grundlæggende og basale regler, der skal gælde mellem kunde og finansiel virksomhed, burde fastsættes i loven, således at niveauet for forbrugerbeskyttelse blev fastlagt efter en åben debat.

Vi har altså en smule svært ved at se forbedringerne for kunderne i det her forslag. Vi synes snarere, at der er tale om forringelser. Så med mindre der sker klare forbedringer i den videre proces, vil Enhedslisten ikke kunne stemme for det her forslag.

Formanden:

Hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

I en tid, hvor flere og flere finansielle virksomheder beskæftiger sig med mere og mere, ser vi lovforslaget som et godt initiativ, selv om man, når man sidder og bladrer i det 400 sider lange lovforslag, godt kan trække lidt på smilebåndet over, at det skulle være regelforenkling og regelmodernisering. Men vi erkender, at det er et skridt på vejen.

Derfor glæder vi også over, at der i og for sig ikke sker de store ændringer, men blot en sammenkrivning og ændringer på afgrænsede områder. Vi tror, det er en vigtig proces, der bliver sat i gang her, for at vi kan få et lovkompleks på området, som er mere overskueligt.

Som sagt er det det første skridt, og Kristeligt Folkeparti vil gerne støtte lovforslaget og arbejde positivt med under udvalgsarbejdet.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Først tak for den positive behandling, forslaget har fået.

Lovforslaget skal jo, som det også blev nævnt af en af talerne, ses som en del af en fortløbende proces, hvor formålet er at harmonisere og ensrette den finansielle lovgivning.

Vi har her i landet længe været i gang med arbejdet med at skabe en større finansiel lovreform. Forslaget til lov om finansiel virksomhed er således en opfølgning på lovinitiativer fra den tidligere regering.

Lovforslaget bygger på det grundlag, at ens forhold skal behandles ens, uanset hvilken virksomhed det drejer sig om. Pengeinstitutter, forsikringsselskaber, realkreditinstitutter glider i disse år produktmæssigt ind over hinandens områder, og for kunden er det jo ikke afgørende, om det er et realkreditinstitut eller en bank, der tilbyder lån. Det drejer sig om pris, service osv. Derfor er det væsentligt, at reglerne fokuserer på produktet, ikke på virksomheden.

Som nævnt af flere af talerne ophæves en række love og paragraffer. Vi ophæver syv love. Moderniseringen af de finansielle love betyder, at der bliver ca. 100 paragraffer færre. Så selv om det er omfattende og der også er behov for, som fru Marianne Jelved siger, at der sker et omfat-

tende udvalgsarbejde, er der faktisk tale om en væsentlig reducere af bestemmelser.

Endvidere er det mit indtryk, at brugerne måske får et mere overskueligt opslagsværk.

Jeg vil også gerne her tilkendegive, at arbejdet med lovforslagene er sket i meget tæt samarbejde med de berørte brancheorganisationer, der også har været stærkt medvirkende til, at der nu tages et stort skridt mod en bedre regulering af det finansielle område.

Som sagt viser det overordnede billede, at der er en positiv modtagelse hos de organisationer, som primært er brugere af den finansielle lovgivning.

Jeg har noteret mig bemærkningerne fra fru Marianne Jelved, og med hensyn til ikrafttrædelsestidspunktet skal vi nu have det igennem udvalget. Så må vi se, hvor stort et arbejde det bliver i udvalget. Vi skal selvfølgelig have belyst alle elementer ordentligt.

Så var der to meget konkrete spørgsmål fra hr. Frode Sørensen og fru Marianne Jelved om skærpelsen af solvensreglerne. Der kan jeg sige, at i det udvalg, der skal belyse mulighederne for at skabe en større frihed for den enkelte til at placere og forvalte pensionsopsparingen, overvejes det, hvorvidt andre kapitaltyper end egenkapital kan anvendes i solvensgrænsen. Både det eksisterende og det ændrede EF-direktiv giver mulighed herfor, men den mulighed har hidtil ikke været benyttet i den danske lovgivning.

Vi forventer, at det udvalgsarbejde er færdigt inden sommerferien. Jeg finder også, at de kommende solvensgrænser må ses i sammenhæng med udvalgets arbejde, og jeg vil hermed tilkendegive, at vi vil vente med at implementere EF-direktivet.

I forbindelse med Erhvervsudvalgets behandling af lovforslaget agter jeg derfor at stille et ændringsforslag, som imødekommer den kritik, jeg her har hørt af forslaget om lov om finansiel virksomhed, som genindfører sjettedelsreglen. Samtidig vil jeg i næste samling efter at have modtaget udvalgets rapport fremsætte forslag til ændring af loven, der implementerer EF-direktivet, som skal træde i kraft i 2004. Så det er altså en imødekommelse af den kritik, der er på det område.

Kl. 10.35

Der er også rejst andre tekniske spørgsmål, og der bliver selvfølgelig mulighed for at få alle de her spørgsmål besvaret. Det, der har været vigtigt for regeringen, er, at vi lever i en tid, hvor

produktgrænserne glider ind over hinanden i de enkelte institutioner, og at man også dér får en bedre mulighed for at regulere det.

Jeg ser frem til et positivt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 177: Forslag til lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).

(Fremsat 12/3 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sven Buhrkall (V):

Som konsekvens af det tidligere lovforslag, L 176, vil realkreditloven blive erstattet af lov om finansiel virksomhed. Den særlige sikkerhed, der er knyttet til danske realkreditobligationer, taler imidlertid for, at selve produktet udskilles og markeres i en særlig lov, nemlig nærværende lov om realkreditloven og realkreditobligationer.

I lovforslaget understreges de høje sikkerhedskrav og de guldrandede danske statsobligationer. Både fra et samfundsmæssigt synspunkt og ud fra vilkårene for den enkelte låntager er det af stor betydning, at der fortsat eksisterer en høj grad af tillid til det danske realkreditsystem.

Hvad angår kommentarer til selve lovforslaget, vil jeg ikke berøre de dele, hvor der blot er tale om mindre justeringer, derimod vil jeg godt udtale mig positivt i forhold til den nyskabelse, at man kan tilbyde kunderne afdragsfrihed i op